

{ אז נדברו }

פרשת בהעלותך תשפ"א | לסדר: "היד ד' תקצר" | גליון מספר: 514

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

לקבל באהבה מומלץ... לא מפחיד... לא מסוכן... טעמו וראו...

מגיע לי מזל טוב... אודה ה' מאוד בפי ובתוך רבים אהללנו. נולדה לי בת בחסדי ה' כי גדול עלי... אנא, תברך אותי שאזכה לגדל אותה (בן) תורה, לחופה ולמעשים טובים...

ברכת מזל טוב מיוחדת מעומק לב לרואה ואינו נראה, הרוח החיה העומדת מאחורי כל הפצת גיליון זה, שחפץ הוא תמיד בעילום שמו, לרגל השמחה השרויה במעונו, בנישואי בנו הבה"ח המופלג בתורה עב"ג בשעטו"מ ברוך המשלם שכר טוב ליראיו הוא ישלם שכרו ותהי משכורתו שלימה מעם ה', ולא נותר אלא לברכה יהי רצון שכל פירות שנוטעים ממך יהיו כמותך אמן.

משהו בנימה אישית: זכיתי ברחמי וכעת ויש לי בן ובת!!! זכיתי והבן הגיע אלי לאחר שטייגן בתפילה... היה צריך תפילות וזכיתי ליצור קשר עם ה'... ובאמת לאחר לידתו הוצאתי את ספר "אהבתי" (כי ישמע ה' את קולי תחנוני!!! עברו שנה שנתיים ואז כפי שהזכרתי בגיליון זה... זכיתי להכיר את ר' עזריאל טאבור זצ"ל והתחלתי לעשות שטייגן בנושא חדש!!! בנושא של קבלת יסורים באהבה... להמליך את ה'... גם אם אתה רוצה משהו וממתין לישועה ולא מקבל מה שביקשת... אנחנו פה בשביל להמליך את ה' ולתת לו כתר מלוכה על כל יום נוסף של המתנה...

וב"ה מהמקום הזה זכיתי להוציא ספר נוסף!!! היה זה לפני שנה בדיוק!! זכיתי להוציא את הספר "ואהבת"!!! שהוא החלק ב' ואולי הקונטרה של ספר "אהבתי"!! בספר הזה כתוב שיש שני חלקים ושתי גישות בעבודת ה'... מצד אחד להיות התינוק של ה' וכגמול עלי אמו ולהתפלל ולבקש... ומצד שני במקביל לדעת להיות הילד הגדול והבוגר של ה' ולדעת לקבל באהבה ולהפגין נאמנות לה' ולתת לו כתר מלוכה בזה שאני מקבל אותו בכל מצב...

עכשיו ככה: מניסיון אישי שלי... ושל כל מי שנחשף לתכנים מהסוג הזה... תמיד קינן בי פחד כזה!! רגע... אני מפחד לקבל באהבה... כי אם אני באמת מקבל באהבה ולא מתלונן ולא מתרעם (רק מבקש בהכנעה) אני מפחד שה' יגיד לי... אה... אתה מסכים לקבל באהבה?? אז יופי... עכשיו אתה יכול באמת לחכות לישועה... אם חיכית לילד חמש שנים כי התפללת... עכשיו שלמדת במקביל לשלב ידיים ולחכות בסבלנות ולא להתלונן... עכשיו אתה באמת יכול לחכות...

אז זהו שלא!!! אני לא צריך להגיד לך שהמחשבה הזו היא מחשבה רעה ומנוכרת ואפילו אכזרית... זה הרהור אמנם מוכר... אבל הרהור רע שמנותק מכל הפנימיות של הדברים...

אז זהו!!! שהתפללתי לה' מעומק לב... אנא: "אל יבושו בי קוויך ה' אלוקים צבקות, אל יכלמו בי מבקשך אלוקי ישראל". אני כעת מוציא ספר ואהבת!!! שאנשים לא יחשבו את המחשבות זרות האלו שאם יהודי מוכן לקבל באהבה... אז הקב"ה נותן לו שימשך לחכות... והנה ברוך ה' לפקודת השנה נושעת... ואני פה בשביל להכריז את זה והרבה מעבר לזה!!! זה בסיידר... זה לא מפחיד לקבל באהבה... אם אתה מוכן לקבל באהבה... זה לא אומר שאתה כעת נדחה לסוף התור... ממש ממש לא!!! ולמה לא??? האמת היא שקצת מיותר להסביר למה... אבל אני בכל זאת אסביר למה... סו"ס יש לי תינוקת בבית אז אני אסביר את זה כמו שמסבירים לתינוקת... (סו"ס גיליתי שגם אצלי יש תינוק בתוך הלב שצריך לדבר איתו כמו תינוק)

יש רבש"ע ויש להבדיל ביטוח לאומי!!! מה ההבדל בין ביטוח לאומי לרבש"ע???

שביטוח לאומי מאוד אוהב את עצמו!!! מאוד אוהב שאני משלם לו כסף... ומאוד לא אוהב לתת לי כסף... האויב הכי גדול של ביטוח לאומי זה החברה למימוש זכויות!!! הביטוח לאומי הכי אוהב את האזרח התמים והנוח הזה שמקבל באהבה... לא מתלונן... לא עומד על שלו... משלם כל החיים ביטוח לאומי ואף פעם לא מבקש לקבל מהם...

אז זהו!!! שאצל הרבש"ע זה משהו קצת... קצת שונה... קצת הרבה מאוד שונה...

הרבש"ע מאוד מאוד אוהב אותי!!! ובגלל שהוא אוהב אותי... הוא רוצה לכרות אותי מערכת יחסים של נישואין... ומערכת נישואין אידיאלית מורכבת מהדדיות שכל אחד חושב רק על השני!! אם אני חושב רק על הרבש"ע... אז הרבש"ע חושב רק עלי... אבל באותה מידה יש מערכת נישואין חולנית... שמה זה?? כל אחד חושב רק על עצמו!! זה קיים!! זה מוכר לדאבונו הרב... אבל זו מערכת נישואין מאוד צולעת ולא סימפטית... אם אני מגיע לרבש"ע עם רשימת בקשות ואני חושב רק על עצמי... תן לי ותתן לי... אז הרבש"ע כביכול גם חושב רק על עצמו... רגע... אתה רוצה בני חיי מזוני... אז מה איתך?? אני רוצה תורה ועבודה וגמילות חסדים... וככה כל אחד מושך לכיוון שלו... אני חושב רק על עצמי... והקב"ה כביכול כביכול חושב רק על עצמו... ונראה מי יותר חזק... בחור שחושב ככה לבנות את חיי הנישואין אני מאחל לו מכל הלב לטובתו האישית שישאר רווק עד... עד... עד... עד שהוא יבין שזה אמור להיראות אחרת... אז זהו!!! שמערכת נישואין בריאה ואידיאלית בנויה על הדדיות!! אם אני אחשוב רק על הרבש"ע... אז הרבש"ע יחשוב רק עלי... מי שמביע נכונות לקבל באהבה הוא בחיים לא יפסיד מזה!! מי שלא מבין את זה... הוא לא התחיל לקלוט את העניין... אז כמובן שאנחנו לא אוהבים שם... סו"ס יש לכולנו משאלות לב ובשביל זה יש תפילה וצריך להתפלל... וב"ה זכיתי לחבר ספר "אהבתי" ולהתפלל... אבל לכה"פ לדעת שיש גם לקבל באהבה!! ולא מפסידים מזה!!! זה לא דוחק אותנו לסוף הרשימה... בביטוח לאומי כן!! בפירוש!! מי שלא יגיש תביעה... מי שלא יתלונן הוא יכול להמשיך לחכות... לא כן במערכת היחסים של קודשא בריך הוא ושכנתיה... אם אני מביע נכונות לתת לקב"ה כתר מלוכה ולקבל אותו... להפסיד מזה לא מפסידים!!! האם מרויחים?? אני מעדיף לא לענות... רק זה חסר לי... שגם זה יכנס לרשימת הסגולות וההגרות... בא תקבל באהבה ואז תקבל כפליים... לא!!! לפחות את זה נשאיר מחוץ לתעשיית ה-תן וקח של דורנו... דבר אחד אני יכול להגיד: יענקי שכל הזמן מבקש איגלו... אחרי הרבה בכיות הוא מקבל איזה איגלו... אבל אמא שהבינה עניין ולא התלוננה... בסוף היום אבא קונה לה ארטיק מגנום! לא איגלו! משהו פה לא מובן??

להשתתפות בהוצאות

הגליון:

בבנק:

חשבון 705284

בנק פאג"י

סניף 187

באשראי:

"נדרים פלוס"

- "קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

בדואר:

פולק- רח' גאולה 15, חיפה

תודה מראש!!!

המשך מעמודה ימנית: האם מידת הדין כעת מתוחה... או אדרבה...??

ובכן: אחזור בקצרה ואציג את השאלה שנכתבה בעמוד ראשון... מצד אחד: היו כמה אסונות קשים ומרים בתקופה האחרונה... אסונות שנתנו תחושה שמידת הדין מתוחה כעת בעולם... ומאידך גיסא, אם נסתכל על מה שקורה בעולם ביחס לנגיף הקורונה... שהעם היושב בציון נשאו עוון וה' מילט אותנו מהנגיף הזה... אז הדין בטל בשמים של רחמים??

יש לי לזה דוגמא מאוד מוחשית מתקופתו של דוד המלך:

כתוב בנביא שכשדוד המלך העלה את ארון ברית ה' מקרית יערים לעיר דוד... הוא הזמין את כל ישראל והעלה את הארון בשמחה גדולה עם תזמורת ועם 90.000 מורה הוראה שהוא הסמיך באותו יום... **ואז קרה אסון!! עוזא שלח את ידו לראות ומת!!!** ברגע שעוזא מת לפני הארון דוד המלך לקח את זה מאוד מאוד מאוד קשה... הנביא מתבטא ביטויים יוצאי דופן על הזעזוע שתקף את דוד המלך!!! וידא דוד את ה' ביום ההוא... ויקרא למקום פרץ עוזא עד היום הזה... כתוב שדוד בבת אחת שינה את כל המהלך... הוא הסב את הארון לבית עובד אדום הגתי... בקיצור: במשך שלוש חודשים דוד המלך לא יכל להתאושש מהמחלומה שקרתה שם... מה קרה??? עוזא נהרג לפני הארון!!!!

ותמיד התקשיתי בזה: כי... כי מי שקצת עוקב אחרי קורות חייו של דוד המלך... דוד ספג וראה במשך חייו המון המון אסונות ואבדות בנפש... ממילא היה לו לב של אריה!!! דוד המלך זה לא כמוני וכמוך ש... שראינו שתי החייאות במירון... וזהו... עכשיו אל תדבר איתי חודשיים... אני מסויט... דוד המלך זה "דוב שכול" (כהגדרתו של חשי הארכי)... מלך מואב רצה לו את כל המשפחה... אל תשכח שגם בתקופה של דוד המלך היתה מגיפה ואתה יודע כמה מתו במגיפה הזו?? לא ששת אלפים אנשים... אלא קצת יותר מפי עשר!!! **שבעים אף!!!** שבעים אלף יהודים מתו במגיפה!! נו... ודוד המלך נבהל?? דוד המלך נסוג לאחור?? חזר בו?? לא!!! כי דוד הוא מלך במהותו!!! הוא יודע לשלוט בכל מצב ולקחת אחריות ולהמשיך הלאה... כמו כן: חז"ל אומרים שבזמן דוד המלך היו מתים כל יום מאה אנשים עד שדוד המלך תיקן מאה ברכות... זאת אומרת: גם כשכל יום מתו מאה אנשים דוד המלך לא איבד שליטה... הוא אמנם תיקן מאה ברכות לצורך העניין אבל הוא לא נסוג אחורה...

ואילו כאן מדובר בהרוג אחד בלבד!!!! רק עוזא מת מול הארון!!! ודוד המלך לוקח את זה כ"כ קשה... פתאום הוא ירא... פתאום לא יודע מה לעשות... אני לא מבין: מדובר פה במלך שראה מאה אנשים מתים ביום ולא נבהל... ראה שבעים אלף הרוגים במגיפה ולא נרתע... וכאן יש הרוג אחד... וכבר דוד המלך נרתע ובמשך שלושה חודשים הוא בכיכול "לא חוזר לעצמו"?? מה קרה?? נו... איך אתה מסביר את זה??

אני חושב שההסבר הוא פשוט מאוד:

אצל דוד המלך זה לא עניין של מספרים!!! לא תמיד מודדים היקף של אסון לפי המספרים שלו... (הרבה פעמים כן אבל לא תמיד). השאלה היא באיזו סיטואציה זה נעשה ומה האמירה שעומדת מאחורי זה... יכול להיות מגיפה שמתים בה שבעים אלף יהודים ודוד המלך יודע "על מה זה יושב"... הוא יודע שיש פה הנהגת היחוד או על איזה נקודה זה יושב בהנהגת המשפט ובסדר... זה מתוחם!!! אבל כשעושים את הדבר הטוב ביותר שיכול להיות... כשדוד המלך נותן כבוד לתורה וממנה 90.000 מיצ"ם ביום אחד שדוד המלך יודע שזה הדבר הכי נעלה שצריך כעת לעשות ואכמ"ל... **ובדיוק פה קורה כזה אסון!!!** יש פה נזיפה!!! יש פה פרץ!!! פרץ עוזא!!! יש פה התפרצות של זעם!! התפרצות זה לא חייב להיות משהו גדול... התפרצות זה משהו מפתיע... זה משהו שמבטא שיש פה טעות במהלך... דוד המלך לא נבהל מהחייאה... דוד לא נבהל שיש פה אדם שנהרג... דוד נבהל מהעיתוי הכ"כ לא מתאים שמראה לנו שיש פה נזיפה חריפה... התאספנו כאן לשמחה... גייסתי את כל כלל ישראל... הצלחתי לאחד את כולם סביב התורה הקדושה ולעשות את זה בשמחה הכי גדולה... ובדיוק את השמחה הזו ה' משבית?? פה יש אמירה!!! הקב"ה מאותת פה שהוא לא מרוצה!!! מזה דוד המלך נבהל כ"כ... מהנזיפה הכואבת.

על אותו משקל: אנחנו כעת אחרי קורונה... הקורונה הייתה צרה צרורה שהטריפה את דעתנו במשך שנה תמימה וגבתה 6000 קרבנות... אבל לאורך כל הדרך היה די ברור שיש פה הנהגת היחוד!!! עכ"פ לטעמי... יש כאלו שראו בקורונה שה' כועס עלינו וזרק אותנו מבתי הכנסת... אני משום מה הרגשתי אחרת... כל האופי והסגנון של נגיף הקורונה נתן לנו להבין שהקב"ה כעת רוצה לגלגל איזה משהו לקראת התיקון השלם... ואנחנו צריכים להיות אחד איתו... לקבל את המסכות... לקבל את הסגר... לקבל את ההגבלות וההנחיות... לקבל אותו יתברך באהבה ולא להרהר אחר מדותיו... גם דוד המלך לא נרתע מהמגיפה של שבעים אלף יהודים שמתו... כי הוא ידע על זה יושב... וזה היה מתוחם!!! אבל ברגע שיהודים מגיעים לשמוח אצל רשב"ל... אצל הצדיק הגדול ביותר... וברגע ההתעלות ביותר... ובדיוק שם הקב"ה משבית בבת אחת את השמחה ועושה פרץ עוזא!!! כאן זה שונה!! יש פה אמירה!!! הקב"ה אומר פה: אני לא מרוצה... גם דוד המלך שלא נבהל משבעים אלף הרוגים... ברגע שיש כאן "ימת שם עם ארון האלוקים"!!! דוד המלך מאוד לוקח את זה קשה... הסיטואציה והצורה ממחישה שיש פה איזה ביטוי!!!

כשקהילת קודש קרלין מתאספת בגילת ורנון על נוכח הבית ופתאום קורה כזה אסון יש פה אמירה... זה לא משנה אם זה שני אנשים שנהרגו או ארבעים וחמש... זה גם לא משנה אם זה קרה לקרלין או לכלל ישראל... מה שבטוח יש פה אמירה!!! ומהאמירה הזו אנחנו אמורים להיחדר... להבין שהקב"ה מדבר כאן!! הוא אומר לנו כאן משהו!!!

ולכן אני עכ"פ חושב שצריך להפריד רשויות... זה שאנחנו צריכים להודות ולהלל לה' על זה ש"רצית ה' ארצך שבת שבת יעקב..." ומילט אותנו מנגיף הקורונה... על זה צריך להגיד מזמור לתודה ולהודות ולהלל לה'... אבל!!! עדיין... עדיין ה' רוצה מאיתנו שינוי... עכשיו מה בדיוק השינוי?? אז שוב... כאן זה כבר פתוח... לב יודע מרת נפשו... איש איש נגעו ומכאובו... אני יכול להגיד לך דבר אחד... שבוע שעבר כתבתי מאמר בהלקאה עצמית שאנחנו צריכים להפסיק **לראות** איך אנשים דורכים אחד על השני!! לא להפסיק לדרוך... אלא להפסיק ליהנות לראות איך אחרים דורכים אחד על השני ועוד להאשים אותם בזה... קבלתי על זה משוב לא חם אלא רותח!!! זה נראה שהעולם מזדהה עם זה... וזה מאוד מרגש... כי בדרך כלל אנחנו מזדהים יותר כשמאשימים את אחרים... וכאן האשמתני את עצמי ואותך... ואם אנחנו בכל זאת מזדהים עם זה... אז ניכרים דברי אמת!! אז קדימה... בא נחליט שאנחנו פותחים קבוצה מוזרה של אנשים שמחליטים להתנתק מכל מידע שיש בו יהודי שדורך על יהודי... כן. בימים אלו יש הרבה שעוזבים את סלקום על זה שהעיוז להביע הזדהות עם הערבים. אז אנחנו גם החלטנו לעזוב כל מידע שמביע הזדהות וסדיסטיות להנות מיהודי אחד שדורך על יהודי. לא מעוניינים... לא רוצים לאהוב את זה... לא לחוות דעה ולא לנקוט בשום צד...

האם כעת זה עידן ריתחה או לא...??

בשבוע שעבר... בתחילת הגיליון כתבתי מאמר שהכותרת שלו היתה "עייפה נפשי להורגים" אודות האסונות התכופים שאירעו בתקופה האחרונה... שזעק מהם שה' נוזף בנו ורוצה לעורר אותנו...

ובכן: היו כמה מהקוראים שהעירו הערה על עצם הצגת הכותרת... איך אתה כותב "עייפה נפשי להורגים" בו בזמן שמורעפים עלינו כאלו חסדים וישועות... שהעם היושב בציון כבר כמעט שלשה חודשים ללא נפטר אחד מקורונה בו בזמן שהעולם לא מפסיק לדמם וידין בגוים מלא מלא גוויות ואנחנו כבר שכחנו מזה... היהודים בימים אלו זונחים את עצביהם ויחפרו עם פסיליהם לאחר שהם רואים שהיא לא מושיע אותם... ואילו העם היושב בארץ ישראל נשאו עוון ויצאנו מהנגיף הזה ראשונים מכל העולם... אז איך אתה מבעט בחסדי המקום ואומר "עייפה נפשי להורגים"?? נכון!!! נכון ששקרו כמה אסונות וזה איום ונורא... אבל מה יכול להיות יותר גרוע משני הרוגים במפלות בקרלין?? ארבעים וחמשה הרוגים של מירון!!! ומה יכול להיות יותר גרוע מ-45 הרוגים ב"ג בעומר?? 45 הרוגים כל יום כל יום!!! כן... אל תשכח שלפני ארבעה חודשים היינו שם... כן בימים הקשים של סוף החורף זה היה המספר היומי של נפטרי הקורונה פחות או יותר רח"ל... ואנחנו כעת לא במקום הזה... בכלל בכלל לא!!! כל העולם כן ואנחנו לא!!! אז איך אפשר בדיוק עכשיו לומר שה' כועס עלינו יותר מתמיד... וה' שולח לנו איתותים ועייפה נפשי להורגים??

אז ככה: אני מוכרח לומר שאני באופן אישי ממש

מזדהה עם הטענה הזו!! והיא באה במקום והיא נכונה!!! כי אי אפשר להמעיט בחסדי המקום בה"ר... ברור שעדיין... אחרי האסונות הגדולים... ואחרי ההסלמה הלא פשוטה שהייתה לנו בדרום... עדיין אנחנו בגדר "בואי בשלום עטרת בעלה... תוך אמוני עם סגולה"... אנחנו עטופים בצמר גפן של אינסוף רחמים וחסדי ה' שמשום מה אנחנו לא מספיק מדברים על זה ולא שמים לב לזה... יש פה בחינה של "אהבתי אתכם אמר ה' ואמרתם במה אהבתנו?? אז הנה!!! תראו איך שאני אוהב אתכם יותר מכולם... הוצאתי אתכם ראשונים מנגיף הקורונה... אתם מסתובבים בלי מסכות... בלי סגר... ובלי שום דבר... כן... מדובר במגיפה עולמית שה' הוציא אותנו ראשונים ממנה... האם חשבנו על זה?? האם התבוננו בזה?? האם נתלו מודעות ורודות בנושא הזה... לכה"פ כמו המודעות השחורות של אסון מירון? (אני לוקח בחשבון שיש כאלו שכחו... אבל השבוע הייתי בבית חולים והייתי צריך ללבוש מסכה... כן... המסכה הזו על האף ועל הפה... ואז פתאום נזכרתי שהיה פעם קורונה... אז זהו שברוב העולם עדיין נמצאים בתוך החלום ביעותים (זה)

אבל בכל זאת!!! עדיין!!

גם אחרי שאני מזדהה עם הטענה הזו... אני עדיין חושב שיש משהו באסונות האחרונים שחולק מקום לעצמנו!!! למרות שמספרית... גם אם ניקח את כל האסונות האחרונים ביחד, אנחנו זה בטל בשישים ובמאתיים לחסדים האינסופיים... **אבל עדיין!!!**

עדיין יש משהו באסונות האחרונים שיש בו נזיפה חריפה... שאנחנו צריכים לראות את זה במבט של מידת הדין מתוחה בעולם!!!

המשך בעמודה השמאלית.....

אוי למי שבנינו נקבות...

היות ולא היה לי זמן לכתוב עקב טירדת השמחה בחסד ה' בסוגיה החדשה בשבילי שנקראת "בת!!!". אשר על כן, לא נותר לי אלא להוציא קטע טיוטה שאני באמצע לכתוב בספר על "ב שבטים... אמנם כבר כתבתי לפני כמה חודשים בנושא זה... אבל לפי התגובות היה נראה שזה נושא מבוקש... אז הנה... זה מה שהספקתי להוציא כעת...

ובכן: רקע קצר... יש שבט בנימין ויש שבט אשר!!! שבט בנימין מייצג את התפקיד של **הבן!!!** ואילו שבט אשר מייצג את התפקיד של **הבת!!!** זאת אומרת: בת זה לא רק שם של גיל או שם של ילדה... זה גם סוג של תפקיד בעבודת ה'!! זה שם של שבט - "באשרי כי אשרוני בנות..."

ובכן: איפה אנחנו פוגשים את התפקיד הזה בעבודת ה'? יותר נכון... איפה אני הגבר... הבן... איפה אני פוגש את **הבת** שבי... בעבודת ה'??

אז בקצרה ממש: בדורנו הנושא הזה די היטשטש... כי בדורנו הבנות לומדות בדיוק כמו הבנים... רק קצת פחות... עובדות קשה בדיוק כמו הבנים... רק קצת יותר... אז שוב מתקבלת התפיסה שכן ובת זה פחות או יותר אותה 'אותה גברת' רק הבת היא קצת פחות... קצת פחות צריכה ללמוד... וקצת 'יותר' צריכה לעבוד... וזו לא נכון!!

נו... אז מה כן נכון? **ובכן: מה התפקיד של 'בת'?**

בת היא פסגת **המקבל! מקבל גמור!** מה הכוונה מקבל 'גמור'??

הרי באופן כללי האיש הוא משפיע... ואשה היא מקבל... דא עקא, שהאשה המדוברת הזו היא כבר ממזמן לא ככזה 'מקבל', כי היא כבר 'אם הבנים...', וברגע שהיא נהייתה אמא היא כבר משפיעה... אוהו משפיעה... כבר לא הרבה פחות מהאיש... (אם כבר נשאר אישהו הבדל בינה לבין בעלה, זה שהאיש משפיע לה, וממנו היא משפיעה לילדים... זה כמו שהבעל מביא פרנסה הבייתה ומזה האשה מאכילה את הילדים) אבל בסופו של דבר שניהם נמצאים על תקן של משפיעים!! לכן אמא בישראל כבר לא כ"כ מייצגת את ה"מקבל" בטרתו... אלא היא כבר מסווגת לעמדה של משפיע... (כמובן שזה שינוי רק למעלותא) נו... אז מי נשאר המקבל האותנטי והנאמן למקור?? בת!!! **בת זה ההמקבל בה"א הידיעה!!!** הפירמה המקורית של המקבל!!! מקבל גמור!! מאה אחוז מקבל!!!

כעת מתעוררת בעיה... הרי במושכל ראשון, מה זה 'מקבל'...??

מקבל לכאורה זה סוג של פריזט... שידוע רק לקבל ולא לתת מעצמו... מי שרק עסוק בלקבל הוא ע"פ רוב יצור אנוכי ואגואיסט ואנחנו לא אמורים לעודד את התכונה השלילית הזו... אם ככה... אז אם אתה אומר ש'בת' זה מקבל גמור, זה... זה לא נשמע טוב... זאת אומרת שאנחנו מצמיחים כאן אישיות פריזטית ועוד בשיטתיות? מה הפשט בזה? (אדרבה... עד כמה שאני יודע... ההורים דווקא בעד שה'בת' היקרה שלנו תזיז את עצמה ותעשה משהו בבית ולא תשב כל היום ותחכה

לקבל הכל על מגש של כסף... לא כן...?)

אז הנה!!! כאן הגענו לנקודה!!! נכון... הבת היא באמת מקבל!!! לגמרי לגמרי מקבל!!! אבל ה'מקבל' שבה זה לא מגיע ממקום שלא מוכן לעשות כלום ורק מחכה שישרתו אותו... לא!! (זה... זה אולי מתחיל משם כמו כל דבר מרומם שנקודת ההתחלה שלו היא אנוכית וילדותית...) **אלא מאי??**

אני בת!! וכפי שסיכמנו המשבצת שלי כ-בת זה להיות פה בשביל לקבל מה!! לפתוח את שני הידיים ולקבל מה' את כל הטוב שבעולם... חן חסד ורחמים ריווח הצלה והצלחה ברכה וישועה נחמה פרנסה וכלכלה וכל טוב ומכל טוב... הכל בכל מכל... אני פה בשביל זה!! **בשביל לקבל!!!**

כעת למה?? - שואלת את עצמה אותה בת- למה ה' "כ" רוצה שאני אקבל ממנו? מה הוא מרויח מזה שכ"כ טוב לי...?

כי ה' הוא טוב... ודרך הטוב להיטיב... והיות וה' כ"כ "כ" רוצה להטיב, לכן הוא ברא אותי... כדי לעשות לי טוב וטוב ורק טוב... **זה מה שעושה לה' הכי טוב... כשהוא רואה כמה טוב לי!!!** אם ככה... בשביל מה באתי לעולם? בשביל לעשות טוב לה'... איך אני עושה טוב לה'? **בזה שטוב לי!!!** שהרי הוא כ"כ רצה להיטיב... והנה... הוא הצליח! טוב לי... אבא שבשמים, **הצלחת!!!** תראה כמה טוב לי... תראה כמה אני מאושרת.

זה התפקיד של שבט אשר!! 'הוא יתן-- מעדין מלך!!!' שבט אשר מייצג את התפקיד של הבת... שבט אשר חי עושר... שמינה לחמו... טובל בשמן רגלו... בקיצור: טוב לו!!!! וככה הוא פונה לרבש"ע ואומר: אבא שבשמים, רצית להיטיב? אז הנה!! אני פה בשביל להופיע מולך במיטב... עם מדושי עונג... אנחנו פה בשביל להגיש קבלה ולהגיד לך תודה!! הצלחת בורא עולם, רצית להיטיב... והנה... באמת טוב לנו...

הבת היא אמנם מקבלת... אבל הרבה יותר ממה שהיא מקבלת, היא נותנת!! היא נותנת לאבא שבשמים את הדבר הכי יקר וחשוב שבשביל זה הוא ברא את כל העולם... דרך הטוב להיטיב, אתה רצית להיטיב??

הנה, איפשרתי לך... קבלתי!! אכן אני מאושרת... 'באשרי כי אשרוני בנות- ותקרא שמו אשר!!!' אם אשרוני בנות... אם לבתו של הקב"ה טוב והיא מאושרת... אם עם ישראל נמצאים בארץ זבת חלב ודבש ארץ הרים ובקעות ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם לא תחסר כל בה וקעת כל העולם מודה שישראל היא אור לגוים... אם טוב לבתו של הקב"ה כאן אנחנו נוגעים בתכלית הבריאה... אם גבר עלינו חסוד... בזה אנחנו נותנים לה' את האפשרות לתת!!!

זה שבט אשר!! שבט אשר נוגע בנקודה הכי הכי עמוקה בשורש הבריאה... אם תשאל יהודי בשביל מה ה' ברא את העולם?? כל אחד יענה לך תשובה אחרת... וכולם יהיו צודקים... תשאל את שבט ראובן

שמעון ולוי הם יגידו לך 'ברוך אלוקינו שבראנו לכבודו...' ה' רוצה שנכבד אותו... שנעשה רצונו... תשאל את שבט יהודה מה רצון ה'? ה' רוצה שנמליך אותו... שנהיה הכלה שלו ונלך אחריו בנאמנות בלי להרהר אחריו... תשאל את שבט יששכר וזבולון הם יענו לך ש'נתאוהו הקב"ה שיהיה לו מדור ושכינה בתחתונים' ואנו פה בשביל שזה יעשה בפועל ע"י הרבצת תורה... וכולם צודקים... כל התשובות נכונות... כל אחד מסביר את רצון ה' לפי התפקיד המסוים שיש לו איך להניע את זה קדימה... אבל שבט אשר מגיע אחרי הכל... אחרי כולם... והוא שואל את השאלה הסופית... כן... הכל נכון... ה' רוצה שיכבדו אותו... שימליכו אותו... ה' רוצה שיהיה לו מדור ושכינה בתחתונים... הכל אמת ויציב... **אבל תכל"ס... למה הוא רוצה את זה מאיתנו??** הרי ה' יודע 'להסתדר לבד', וכל מה שהוא רוצה מאיתנו בשית אלפי שנים הוא יכול לעשות את זה בעצמו בעשרה מאמרות וגם בפחות מכן... הוא תמיד יעשה את זה יותר מוצלח מאיתנו... אז למה הוא מבקש את זה דווקא מאיתנו???

נו... כאן מגיע הנקודה העמוקה ביותר ברצון ה' שאנחנו כמעט ולא מתעסקים איתה (כי היא לא כ"כ רלוונטית בשבילנו בחלק המעשי)

'כי האדם לא נברא אלא להתענג על ה' ולהנות מזיו שכירתו!!!'

ה' רצה לעשות טוב!! ה' רצה להעניק, לתת, להרעיף... ובאופן הכי עוצמתי, והכי מושלם... ובשביל זה הוא ברא את כל המערכת הזו שיש טוב ורע כדי שלא יהיה נהמא דכיסופא וכו' וכו' כפי שכולנו יודעים... זאת אומרת: בסופו של דבר... בשורה התחתונה, ה' ברא את העולם כדי ש-לי יהיה טוב!!! ורק כש-לי יהיה טוב- **אז לה' יהיה טוב!!**

כלומר: לו יצויר שכעת חודש סיון התשפ"א... כלל ישראל תופסים את עצמנו לידיים... כולנו חוזרים בתשובה ועושים אגודה אחת לעשות רצונו יתברך בלבב שלם... זהו!! כולנו צדיקים גמורים... ואז אחרי כל האמת והדין והשלום והתורה והעבודה וגמ"ח שאנחנו עושים... כעת נבא ונשאל את הרבש"ע: נו רבש"ע... כעת טוב לך?? כעת אתה יתברך כבר מרוצה?

ה' יענה לנו חד משמעית: לא!!! לא טוב לי!!!!

ואנחנו ממש נעלב... למה רבש"ע? מה... עדיין אנחנו לא מספיק עושים רצונך? מה לא עשינו למענך... הכל!! הכל עשינו... מה עדיין לא בסדר??

נו... מה ה' יענה לנו? לא!! דווקא אתם בסדר גמור!! אתם צדיקים גמורים... אתם כבר עושים את רצוני באופן הכי מושלם... אבל זה עדיין לא התכלית הסופית!!! סו"ס מה המטרה הסופית שבשבילה בראתי את כל העולם?? כי דרך הטוב להיטיב!! ואני אטיב איתכם ויהיה לכם הכי הכי טוב... ממילא כל זמן ש-לכם לא טוב... כל זמן שיש כך וכך אלמנות וכך וכך הורים שכולים מאסון מירון וכך וכך יהודים שסובלים בבתי חולים אז גם אם אתם עושים את רצוני... אבל אני?? אני בורא עולם... אני

פינו ולשוננו רנה, כשהגדיל ה' לעשות עם אלה, וההטבה תהיה שלימה שלימה...

לכן, כמה שאותה בת מייצגת את ה"לכה דודי" שיהיה בתכלית הסופי של הבריאה, מאידך גיסא היא הראשונה שמזדרזת ומשתוקקת להינשא ולהיות כבר אם הבנים, כי סו"ס כאן בעוה"ז זה לא עיקר המשימה... זה אמנם כן עיקר **התכלית!!!** אבל לא זו **המשימה!!**

אגב: זו הסיבה שהגמ' בפסחים אומרת: 'אי אפשר לעולם בלא בנים ובנות, אשרי מי שבניו זכרים, אוי למי שבניו נקבות',

שים לב: לא כתוב אוי למי **שבנותיו** נקבות, אלא אוי למי **שבניו** נקבות... מי **שהבנים** שלו נקבות... זה אוי... כתוב כאן דבר מאוד מעניין... שיש כאלו שיש להם בנים- נקבות!!! והשאלה במה זה מתבטא??? זו שאלה מאוד נחוצה ומחשידה כי... כי יש סיכוי מאוד גדול שמדברים פה עלינו... **ובכן העניין הוא כך:** כפי שסיכמנו, בת זה תפקיד הכי מרומם שנוגע בתכלית הבריאה ומייצג את ה'סוף מעשה' שיגיע לאחר העוה"ז... אבל סו"ס פה בעוה"ז זה לא יכול להיות תפקיד סופי!!! **אלא רק זמני!!!** ולכן: מי שיש לו בת, אשרי חלקו... הוא זכה בבת שיש לה באופן זמני תפקיד מאוד מרומם ובעיקר יצוגי ומדגמי!!! היא מזכירה לו שבסופו של דבר דרך הטוב להיטיב והרבש"ע רוצה להרעיף עלינו רק טוב... אבל בעוה"ז ש יום אחד הבת הזו תינשא לאיש ואז היא תפסיק להיות בת, ותתחיל להיות אם הבנים ואז היא תכנס לתלם של עיקר התפקיד בעוה"ז... עד כאן זה נפלא!!! כל זמן שמדובר בבת הכל בסדר... אבל מי שהבן שלו בחר לעצמו את התפקיד של בת...??? כאן זה כבר אוי למי שבניו נקבות... למה??? כי בן שהחליט להיות בת זה כבר לא תפקיד זמני... כי בשלמא בת... יום אחד היא רוצה להיות אמא... אבל הבן שבחר להיות מקבל... זה כבר מהלך סופי!!! זה כבר אוי... בת מייצגת תפקיד מאוד מרומם... וכל זמן שהתפקיד הזה הוא זמני זה ממש תפקיד מלכותי!!! היא בת מלך! אבל ברגע שזה נהפך להיות יעד סופי... שאני פה בשביל לדאוג לעצמי... שיהיה לי כסף... שיהיה לי תמיד נעים וטוב... ההלו... אוי למי שבניו נקבות... להיות מקבל זה טוב בערבון מוגבל!!! יום אחד צריך לצאת מהבועה... וזו נקודה מאוד מאוד נחוצה בדורנו!!! היום הנושא של נהנתנות מאוד מפותח... תפסנו מאוד חזק את הדגל והאומנות של שבט אשר ולא כ"כ מהזוית הבריאה והמקודשת... אנחנו מאוד מקדשים את הטיפוח העצמי והמיצוי עצמי... וצריך לדעת שיש כזה דבר!!! יש לזה מקום ביהדות!!! אלא כאמצעי... רק כאמצעי- להוא יתן מעדני מלך... דווקא על שבט אשר כתוב בחז"ל שהם היו אנשים מאוד חרוצים ותובעניים וברמה האישית הם היו חיים חיי פשטות... כי אצלם העושר והפינוק בא בתור עבודת ה' ולא ממקום של חומריות וחבל שאין עוד מקום ביריעה...

רוצה לקבל!!! רוצה לקחת!!! (אגב: הקושי הזה לא מתיר לבחורים לגנוב... זה רק מסביר מה עומד מאחורי הקושי הזה) אבל בת כן בנויה לזה!! ולא רק בנויה לזה... אלא זה עיקר הניסיון והעבודה שנדרשת ממנה... לחכות לקבל --- ולא לעקוף ולקחת!!!

כי נכון.. ה' רוצה לתת ובשביל זה היא מקבלת!! אבל ברגע שלוקחים בלי רשות המשמעות היא שה' לא נתן... אלא לקחנו בלי רשות!!! גזלנו מה' את תענוג הנתינה... זו העבודה שנדרשת מבת!!! לא לקחת בלי רשות... לקבל!!! אוהו... זו עבודה עבודה... עבודה מייגעת...

רוצה שאני אתרגם את זה למילים פשוטות שגברים מבינים???

האבות הקדושים מאוד אוהבים כסף... אצל יעקב אבינו כתוב שממונו חביב עליו יותר מגופו... למה הם כ"כ אוהבים כסף?? כי הם קיבלו את זה מה'!!! זו מתנה מה'!! יש פה מטען רגשי!! יש פה נכסים שה' נתן לי... אבל בדיוק מהסיבה הזו האבות כ"כ נזהרים מחשש הכי קטן של גזל... כי... כי אם זה גזל המשמעות היא שאני לקחתי ולא קבלתי... לקחת זה לא שווה... אברהם יכול להתעשר תוך רגע ממלך סדום... אבל הרימותי ידי לה' אם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני אעשרתי את אברהם... הנה לך עבודה של מקבל!!! יש לך פה את יעקב אבינו שמתמוגג מאושר וחביבות על כל נכס נוסף שה' נותן לו... וזה חביב עליו יותר מגופו... ולמה? כי קבלתי את זה מה'!!! קדם לזה עבודה של התאפקות... לא חטפתי כמו עשיו... לא לקחתי בלי רשות... חייתי בסבלנות עד שה' נתן לי... וזו עבודה!!! ובפרט בדורנו... יש לנו המון המון ניסיון בלקבל מה'!!! תקבל מה'... תהנה מה'... אבל תן לו את חוויית הנתינה... אל תקח בלי רשות... אל תקח בדרכים עקלקלות... אל תקח את זה ממחוזות לא כשרים ולא ראויים... והמבין יבין...

אני מקווה שאתה מבין שיותר ממה שכתבתי לפניכם אמור כאן...

חוץ מזה יש עוד כמה וכמה דוגמאות שאין כאן המקום להאריך...

אגב: זו הסיבה שהתפקיד שנקרא 'בת', הוא **תפקיד זמני!!!** כי אותה בת... כולנו מברכים אותה ברבות הימים תזכה להפסיק להיות בת ותיהפך להיות אמא... ולמה? כי סו"ס כעת, אנחנו נמצאים בעוה"ז שעליו נאמר 'היום לעשותם ולמחר לקבל שכרם...' ולכן המעמד הזה של נטו מקבל... מקבל טהור!!! זה לא יכול להיות מצב אידיאלי... עכ"פ לא פה בעולם הזה... כי פה בעוה"ז אנחנו כן על תקן של נתינה... של עבודה... ובפרט סו"ס רצון ה' שנהיה בעלי ההטבה ושלא נקבל נהמא דכיסופא, לכן התפקיד שנקרא בת הוא תפקיד זמני, **ובעיקר מדגמי!!!** ה'ת' הזו שגדלה בכל בית יהודי עד שתגיע לפרקה... היא מייצגת ומזכירה לנו את היעד הסופי הזה שה' חותר אליו... את היום שכולו שבת ומנוחה!!! את היעד של השם השלם והכסא השלם שיהיה רק טוב וכל ה"לכה דודי" פונה לאותה בתו של הקב"ה הלא היא כנסת ישראל ומבטיח שעורי עורי שיר דברי כבוד ה' עליך נגלה... והכל הכל יהיה טוב... שזה יהיה רק כשאו ימלא שחוק

עדיין לא עשיתי את רצוני!!! כל זמן שעדיין לא הגיע קץ הגאולה וקץ הישועה עדיין שכנה אומרת קלני מראשי קלני מזרועי...

זאת אומרת: בסופו של דבר אנחנו צריכים להבין שמה שמפריד בינינו לבין התיקון השלם זה שני חלקים: דבר ראשון **שאנחנו נהיה צדיקים** ונעשה רצון ה'!! אבל זה לא מספיק!! זה רק חלק אחד... כי בסופו של דבר התיקון השלם באמת זה כשגלה כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע והנשא עלינו לעיני כל חיי... כשיגיע הזמן שה' ירעיף את כל האינסוף טובה שהוא כ"כ רוצה להרעיף עלינו... שם!!! שם תתקיים הנקודה הסופית של תכלית רצונו יתברך!!! ואת הרצון ה' מהסוג הזה... את זה מייצג שבט אשר ב"ב שבטים ואת זה מייצג השם והתפקיד שנקרא "בת"!!!

בת מייצגת את הה"א האחרונה שבשם... את התכלית הסופית... אני פה על תקן של מקבל כדי להגשים לה' את הרצון הכי סופי שבשבילו הוא ברא את העולם... לתת לי!!!!!!!

עד כאן בהיבט הרעיוני... כעת צריך להוריד את זה למישור המעשי... איפה זה מגיע לידי ביטוי בעבודת ה'... תכל"ס, נניח שאני שייך לשבט אשר... נניח שאני בת... מה כעת התפקיד שלי? לשבת כל היום וליהנות מהחיים ולהתענג בתענוגים בברבורים ושלינו ודגים בשביל שה' יהיה שמח שטוב לי הרי תכל"ס... בא נהיה ריאליים... אם אני אתענג כל היום בתענוגים, אני רק אשקע בחומריות ורק אתרחק מה', לא לחינם חז"ל הורו לנו 'קדש עצמך במותר לך', ולהתרחק מתענוגות העוה"ז, נ... אז מה יעשה שבט אשר, שעיקר התפקיד שלו זה אדרבה, 'שמינה לחמו', ו'טובל בשמן רגלו', כל עבודת ה' של אשר זה דווקא ממקום של עונג והנאה, איך הוא יצליח לקחת את זה רק לעבודת ה' ולהישאר קדוש לה' ולא לשקוע בחומריות? איך בת ישראל בריאה בנפשה שדווקא יודעת את תפקידה ומחוברת לעצמה ממקום של בת (לא כמו בן שמתנתק מעצמו), איך היא תמשיך תמיד לעשות את זה ממקום של עבודת ה'?

כאן טמונה נקודה מאוד חשובה ויסודית שכמעט כולנו טועים בה:

לקבל מה' זה אמנם עונג גדול!!! **אבל יש פה גם עבודה מאוד גדולה...** שאת הנושא הזה כבר הזכרתי (כמדומני) בקצרה לפני כמה חודשים...

יש **לקבל!!!** ויש **לקחת!!!** מי שרוצה לקבל... יש לו ניסיון תמידי לעשות עקיפה ולקחת!!! סו"ס בשביל לקבל אני צריך לחכות שיתנו לי... זאת אומרת: אני תלוי באחרים!!! וגבר משתגע מזה!!! היום אני קולט מה כ"כ הפריע לי בחדר אוכל של הישיבה... ברגע שיש חדר אוכל ואני תלוי בהנהלה של המטבח... יש פה בחינה של "המצפה לשלחן אחרים עולם חשך בעדו"!! לגבר מאוד קשה לחכות לקבל!!! הוא רוצה לקחת... זו הסיבה שגבר מרגיש צורך נואש להיות עצמאי... זו הסיבה שיש לבחורים יצר הרע מיוחד לגנוב מהמטבח... לא

מ(שוחזר) להתראות לחקלאי מבית הגרנות... נפגש אי"ה בביכורים בירושלים

משפחת קאהן בכל החודש האחרון על גלגלים... מה יש??? זמן המשמרה שלנו לעלות לירושלים הוא בדיוק שלוש שבועות לאחר חג השבועות... נו... אז מה נעשה?? נותר על חג השבועות בירושלים ונעלה רק בעוד שלוש שבועות...??? חס ושלום!!! הס מלהזכיר... שלוש רגלים תחוג לי בשנה... אנחנו לא מוותרים על חג השבועות בירושלים בשום הון שבעולם... טוב... אז יש לי רעיון: בא ניסע לחג השבועות לירושלים ונעשה גשר... ונשאר שלוש שבועות מחג השבועות עד זמן המשמרה שלנו...?? נכון!! זה רעיון!!!! אבל לא... זה לא בא בחשבון... תנחש למה??? השבוע הזה שאחרי חג השבועות... הוא שבוע קריטי בשביל הכהנים והלוויים... מה יש?? כעת זה שיא העונה של תרומות ומעשרות!!!! בשבועיים האחרונים כל בעלי השדות כבר העבירו את כל התבואה לגורן... ומסילא!!! בימים האחרונים נשלמים ההכנות האחרונות לקראת פתיחת מעמד תרומות ומעשרות... זה לא פשוט... בימים הקרובים הולכים להגיע מאות כהנים ולוויים מצוידים עם שקים וכרכרות... ו... ומחכים שישראל קדושים יתנו להם תרומות ומעשרות!!!! זה מעמד מרגש מאוד... בעלי השדות מגיעים עם בגדי שבת... הפאות רטובות מהמקווה... ודמעות בעיניים... ובית הגרנות לפתע מקבל צורה של כובד ראש... כן... זה לא פשוט... מדובר באחת המצוות החביבות ביותר... ו... ובאותה מידה גם אחת המצוות הקשות ביותר!!! אני רוצה שתבין: זה לא התרומות ומעשרות שאנחנו מכירים מהבית שלנו... איזה רבע עגביה או שני זיתים... מדובר פה בתרומה שמתכמתת באלפי קילו!! מדובר פה במעשר ראשון שמתכמתת בעשרות אלפי שקלים... זה הוצאה!!! הוצאה כספית אמיתית!!! שיש בה ניסיון... ו... ויש בה גם "בחנוני נא בזאת אמר ה' אם לא אפתח לכם את ארובות השמים והריקותי לכם ברכה עד בלי די..."

בקיפור: את המעמד הזה אי אפשר להפסיד!!!! זה גם מעמד מאוד מרום ומרגש... ו... וגם... גם מעמד שבו נכנס סכום יפה מאוד לכיסם של הכהנים והלוויים... (תבין אותנו: אתה חושב שאנחנו מיליונרים?? כי כל הוסן נותנים לנו מתנות כהונה... אבל אל תשכח שאין לנו חלק בארץ... אין לנו את השדות והכרמים שלכם... אין לנו צימרים להשכרה כמו שיש לכם... אנחנו שייכים לשבט לוי שאין לו חלק ונחלה והוא יושב ולומד כל היום... ומסילא: ההכנסה השנתית הזו של הפרשת תרומת מידי שנה זה סוג של אור לנשימה מאוד קריטי בשבילנו...) סנין לראות חקלאי פשוט שתמיד לובש מגפיים וכובע סומבררו... והנה לרגל המעמד הוא הגיע במיטב המחלצות... חליפה בורדו ועניבה כתומה... והוא עומד בעיניים קורנות ומגיש לר' ירמיהו כהן ארבע משטחים של 100 סאה חיטה בתור תרומה גדולה... (כהה... זה עוד לפני המעשר ראשון... אם התרומה גדולה שהיא אחד מחמישים אז 100 סאה אז כמה זה יהיה המעשר ראשון שהוא אחד מעשרה)

הוי... איזה שמחה זה בשבילי לראות שר' ירמיה קיבל את זה... אנחנו מכירים את ר' ירמיה... כזה אברך מרום... אבל יש לו הרבה ילדים והמצב שלו כ"כ דחוק... אבל מרוב שהוא צנוע ונחבא אל הכלים... אז הוא לא יודע לצעוק ולבקש ולדחוף... ומסילא כל שנה... כשהוא מגיע פה לבית הקרנות... הוא נדחה לפינה ואף אחד מבעלי השדות כמעט ולא שם לב אליו... והוא יוצא בקושי עם כמה סאה חטים... אבל כנראה שהפעם הוא התפלל... והנה... הקב"ה הזמין לו כזה מנה גדולה של תרומה גדולה... אבל כנראה שגם החקלאי התפלל טוב שיזכה לתת לכהן הגון... ר' ירמיה הניח את שתי ידיו על ראשו של החקלאי וביקר אותו ברכת כהנים... והבטיח לו שבזכות קיום מצות תרומות ומעשרות בעין יפה (הוא נתן אחד מארבעים)... הוא יזכה שבשנה הבאה השדה שלו תעשה כפלי כפלים... החקלאי נישק את ידו של ר' ירמיה ופרץ בבכי... לאחר סיום המעמד... הציבור כולו פצח בריקוד נלהב והריקותי לכם ברכה עד בלי די... השמש קפחה... אבל אף אחד לא רצה לעזוב... אנשים נשארו למעמד הנשגב... אגב: כמה שהיה חם שמה בבית הגרנות אף אחד לא כיבד אותנו בשתיה קלה!! (וגם לא כבדה)... מה יש?? למה לא?? נו... תנחש למה??? כי... כי המעמד הזה של בית הגרנות הוא מעמד מאוד רגיש... זה מעמד של הפרשת תרומה!!!! ואם תרומה נטמאת הלך הכל... אז בשביל זה הנס שלנו שהתבואה זה אוכל!!!! ואוכל לא מקבל טומאה עד שהוא מוכשר במים... ולכן אנחנו נוהרים מאוד מאוד שלא יהיה שום מגע מים בכל הזירה... אף אחד לא נכנס עם שבעה משקין...

תבין: החקלאי הזה שנתן לר' ירמיה את התבואה... הוא אמנם יהודי מאוד חם ואוהב מצוות אבל הוא עם הארץ!!!! ר' ירמיה הפרוש ממש לא סומך עליו שהוא בקי בטומאה וטהרה... אז למה ר' ירמיה לא חשש לקבל ממנו תרומה?? למה הוא לא חשש שהתרומה ממזמן כבר טמאה??? כי... כי בשביל שהתבואה תטמא צריך שהיא תבא במגע עם מים **לרצונו** של הבעלים... ונקודה הספציפית הזו אנחנו סומכים על החקלאי הזה... אנחנו סומכים עליו שהוא שמר על התבואה של אבא תבא במים... אבל מה אתה חושב... עכשיו- כשמדובר בתבואה זה באמת עובר חלק... אבל לחקלאי הזה יש גם כרם... ובעוד חודשיים הוא שוב פתח לר' ירמיה שיבא לקחת ממנו את התרומה של הענבים... ו... ו... ואז ר' ירמיה יתחיל לעשות לו רשימה של תנאים מאוד מחמירים... כי... כי ב"ש גזרו שענבים מקבלים טומאה אפילו בלי הכשר (וב"ה נכנעו להם באותו יום ש"ח דבר גזרו בו...) שם העסק נהיה הרבה הרבה יותר מורכב...

---עכ"פ המעמד הנשגב של הפרשת תרומה השנתית הסתיימה!!!! חזרונו הבייתה... בקושי הספקנו לנשום... ו... ושוב מתארגנים לצאת לירושלים... הגיע זמן המשמר לעלות... ואכן הגענו... יש חן מיוחד לשבוע הזה... כי בשבוע הזה בדיוק מתחילה עונה של מביאי הביכורים... זה מעמד מרגש מאין כמוהו!!!! כן... אותם חקלאים שלפני שבוע פגשנו אותם בשדה... השלב הבא הוא: שאח"כ אותם חקלאים בעצמם מגיעים לבית המקדש גם להביא בכורים (אמנם את הביכורים צריך **לפרשי** קודם תרומה גדולה... אבל להביא אותם בפועל יקרא גם אח"כ... קודם מסיימים לתת לכהנים וללוויים בעונה של בית הגרנות ואז עולים לירושלים...) והתפקיד שלנו זה לעמוד כאן בבית המקדש... ולחכות למביאי הביכורים... וזה מחזה שאף פעם לא מתרגלים אליו... לראות יהודי מגיע עם סל על הכתף וכולו רוטט מהתרגשות... ואז מגיע תור... ואני נישג אליו ואז הוא מגיש לי את הטנא... אני אווז את הטנא ביד... והוא מניח את ידו מתחת... ואז אני מתחיל להקריא לי: ארמי אובד אבי... והוא מתחיל לבכות... והדודות לה' על כל החסדים שעשה איתו במשך כל השנה כולה... הוא מונה ומפרט את כל הניסים הפרטיים שאירעו איתו בשדה... יש כאלו שאומרים בשקט... יש כאלו שאומרים בקול... ואז הוא מסיים... אני לוקח את הטנא ומניח בצד... ובלילה זה יחולק לאנשי משמר... אגב: השבוע קרה משהו מעניין!!!! היה מחסור בכהנים שיבקלו את הסלים מהחקלאים... למה??? בא תקשיב סיפור מעניין... אנשי המשמר שלנו... יש כאלו שמגירים ממש ביום ששי... ואילו הרודים שמגירים ביום חמישי... אני הייתי מהעצלנים שהגיעו ביום ששי... אבל אח שלי ועוד כמה מאות מהמשמר שלנו הגיעו ביום חמישי... אלא שביום חמישי היה מעמד כבד בבית המקדש!!!! לפתע השערים נעלו מבפנים!! ועבר כרוז שכולם חייבים להופיע... מה יש??? סוטה!!!! עמד שם הכהן והישקה את האשה מי סוטה... במעמד הזה כולם חייבים להיות נכוחים... אין רשות לברוח!!! זה סדר מוסר שההשפחה מנגללת שכל מי שנמצא שם נכראה צריך להתחזק... ואכן כמה מאות מאנשי המשמר שלנו היו נכוחים במעמד הקשה הזה... והתוצאה הישירה הייתה שבאותו מעמד הם קיבלו על עצמם נזירות... כי הרואה סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין... ואז נוצר מצב שכל מי שהגיע עם ביכורים עם ענבים... הנזירים התרחקו!! כי "סחור סחור אמרי לנזירא לכרמא לא תקרב"... ומילא נהיה מחסור בכהנים שכן יש להם רשות לגעת בטנא שיש בביכורי ענבים... מסילא זיתית והיה לי השבוע הרבה עבודה... הייתי מבוקש... הייתי מהעצלנים שלא היו צריכים לקבל נזירות...

לכל דור יש את המנגינה שלו...

עשה לך שתי הציצרות כסף... דורשים חז"ל: עשה לך!!!! לך ולא לדורות... כל הכלים שעשה משה רבינו שירתו את כלל ישראל עוד רבות בשנים... חוץ!!! חוץ!!! חוץ **מההצצרות!!!** בחצוצרות היה דין מיוחד: עשה לך!! רק לך ולא לדורות!!!! כשמלאו ימיו של משה רבינו הוא פשוט גנז את החצוצרות... **מה? מה יש דווקא בחצוצרות??** מה שונה בין כל כלי אחר שיכול היה לשרת את עם ישראל עוד רבות בשנים... לעומת החצוצרה של משה רבינו שצריכה להיגנז עם סילוקו של משה??

שמעתי תשובה בשם גדול בישראל:

לכל דור יש את השפה שלו!!! לכל דור יש את החצוצרה שנכנסת לאזניים שלו!!! ולכל דור יש את המנגינה שלו- שהוא מבין!!! והחצוצרה שהייתה נכנסת לתוך האזניים של עם ישראל בדורו של משה רבינו... היא כבר לא מתאימה לחצוצרה של דורו של יהושע!!!

ובאמת יש מדרש פליאה שאומר:

השתמש בחצוצרה אלא בשופר!! ואילו דוד המלך כבר לא השתמש לא עם חצוצרה ולא עם שופר... אלא עם מה???

עם כינור!!!

רב"ש"ע: בשלמא שופר... נו... סוף סוף שופר זה משהו שדומה לחצוצרה... וכמו שלחצוצרה יש קול בסגנון של כרוז שיש בה מין ההכרזה... אני מבין שגם לשופר יש קול דומה שמתאים להכרזה... אבל כינור? מה הקשר כינור?? איך אפשר להשתמש בכינור בתור כרוז?? מי שידע כינור זה אחד הכלים הכי עדינים... שבכל תזמורת פילהרמונית בשביל שהקול של הכינור ישמע צריך להביא עשר או עשרים כנרים... (ככה גם היה בבית המקדש שלכינורות לא היה גבול... כי... כי כמה שתביא יצטרכו אותם... כי הנעימות והעדינות של הכינור גורמת שלא שומעים אותו ליד תופים וחצוצרות עם הקול החזק...) אז מה הפשט בזה שדוד המלך היה מכריז באמצעות כינור???

התשובה היא: היא היא!!!! לכל דור היה מנגינה משלו!!!

בדור של משה רבינו היה אפשר להשתמש עם קול חזק!!! קול של חצוצרה!!!! אבל דודו של יהושע היה כבר צריך לשימוע קול יותר קל... פחות נוקשה... אז יהושע כבר השתמש עם קול שופר... קול חזק אמנם... אבל קצת שבור... גנוחי גניח... ילולי ליל... אבל דודו של דוד?? ביחס לדורות הקודמים... הם כבר היו צריכים נימה של כינור... הם היו צריכים לשימוע נימה יותר רכה... הרבה פחות תקיפה... ו... ו... ומה אתה חושב?? שדוד דיבר ברכות?? לא!! רק ביחס לדורות שלפניו זה היה ברכות... אבל בשבילנו... הכינור של דוד עוד נחשב לתקין... הדורות

לכל דור יש את המנגינה שלו! יש את השפה שלו!!!

וזה לא בושה להבין את זה... ואסור לטמון את הראש באדמה... הדור הקודם היה דור חושב!! דור אדיאולוגי... לטוב ולמטוב... רוב הבחורי ישיבות של פעם היו כאלו שמיזומתם ומבחירתם האישית באו ללמוד בישיבה... אותם בחורים ידעו בדיוק בשביל מה הם פה... ומסילא את עיקר כובד המשקל... היה צריך להשקיע בהשקפת חיים ברורה!! למה אני פה... ולא הולך לעבוד... למה אני פה ואני לא הולך לצבא... זה היה החזית!! זה היה הנושא!! אבל היום?? זה היום אנחנו נמצאים בדור שכל הנושא מתחיל ונגמר ב"בא לי!!"!! את אף אחד לא מעניין באמת למה אני נמצא בישיבה ולא הולך לאוניברסיטה... כל הנושא הוא האם "בא לי" ללמוד בישיבה או "בא לי" לצאת מהישיבה... זה כל הנושא!!! וכשזה הנושא המנגינה היא אחרת לגמרי!!!!

אתה יכול לשבת עם בחור שעתיים ולנמק לו למה צריך להיות בישיבה... ו... ו... וזה לא נוגע לו בנקודה... הוא מעולם לא התעניין אידיאולוגית בנושא... עשה לך חצוצרות... כל דור צריך למצא את החצוצרות שלו... את השופרות שלו... ואת הנימין העדינים של הכינור שלו... שמתאים לדור שלו... והיו דבריו נשמעים לעבודתך...

גמ"ח צרכי רבים!!! כשבח והודאה לה'...

ישנה נקודה למחשבה מעניינת ששמעתי מפי מורי ורבי שליט"א לאחר האסון במירון... כשרבי שמעון יצא מהמערות לאחר י"ג שנים הוא אמר: **הואיל ואתרשיש ניסא איזיל אתקין מילתא** כלומר: אם קרה לי נס וניצלת... כעת אני רוצה לעשות משהו מועיל לטובת הכלל... מיד הלך רבי שמעון לטבריה... נכנס לבנין העיריה (מעניין אם גם אז זה היה ברחוב טבור הארץ) ושאל את ז' טובי העיר... מה... מה אני יכול להועיל??? איך אני יכול לתרום בענייני גשמיות דייקא למען תושבי העיר... שהרי מצינו ביעקב אבינו ש"ויבא יעקב שלם" שלם בגופו שלם בממונו... ואז כתוב: "ויחן את פני העיר", ונחלקו חז"ל, רב אמר: מטבע תיקן להם... שמואל אמר: שווקים תיקן להם, ורבי יוחנן אמר: מרחצאות תיקן להם...

שים לב: אנחנו לא מדברים פה על הרבצת תורה... לא על הקמת כולל חדש או מקווה חדש... לא!!! ר' שמעון כעת רוצה לעשות משהו טוב בענייני החומריות של העיר!! אמר מו"ר שליט"א: הגענו למירון בל"ג בעומר האחרון... ורשב"י שאל אותנו: איפה הייתם שנה שעברה?? למה אף אחד לא הגיע אליי?? ענינו לו: מה... הרבי לא יודע ששנה שעברה היתה פה מגיפה? התחבאנו במערה ובסגרים מפני הגזירה?? נו... אז עכשיו למה אתם כן מגיעים אליי?? כי ב"ה פקד ה' את עמו... ויצאנו מהמגיפה ואנחנו שוב יכולים להיפגש...

אם ככה אמר לנו רשב"י: נו... מה עשיתם אחרי שיצאתם מהקורונה?? הרי אני לימדתי לדורות ש"הואיל ואתרשיש ניסא איזיל אתקין מילתא" נו... אז איפה המילתא שלכם?? כשיעקב אבינו התרפא כתוב ויחן את פני העיר... מטבע תיקן להם, שווקים תיקן להם... הוא הבין שאם קרה נס והוא חזר לישבו של עולם... אז צריך לעשות לעולם איזה 'קידוש' כזה... לתת פראנפן ולעקף לעולם... לעשות משהו טוב למען ישובו של העולם... נו... איזה דבר טוב עשיתם לעולם אחרי הקורונה?? (לא שהאסון קרה בגלל זה אבל עכ"פ זו נקודה למחשבה בתורתו של רשב"י.)

יש פה נקודה מעניינת שצריך להתבונן בה:

שים לב!!! מדובר פה ביעקב אבינו או לחילופין ברשב"י... כשרשב"י יוצא מהמערה... הוא לא הולך לפתוח רשת של כוללים אוהל הרשב"י... הוא גם לא יוצא במסע חיזוק והתעוררות... רק מה כן?? הוא עסוק בלסלול כביש עוקף ונוח ללא... לסדר אמצעי גישה לנכים... משהו כזה עירוני כזה... תחשוב: יעקב אבינו מגיע שלם בתורתו... מה הוא עושה?? מתקן מרחצאות... שווקים... מטבעות... מה הקשר?? זה... זה סוג דברים ששייכים לראשי עיר... ראשי מועצות... לגופים ממשלתיים... שווקים שייכים למשרד התעסוקה ומטבעות שייכות לוועדת כספים... מה זה קשור ליעקב אבינו?? ומה שייך כבישים לרשב"י? **האמת היא שסוג השאלה הזו מאוד סיקרנה אותי ביחס לכ"ק האדמו"ר מקלויזנבורג זיע"א** שכידוע היה מלאך אלוקים שראשו בשמים וכשהוא הגיע לנתניה לאחר השואה האיומה הוא כמובן הקים עולה של תורה... ישיבה... כוללים... חינוך על טהרת הקודש אבל במקביל!!! במקביל הוא היה נחוש לפתוח גם בית חולים!!! ותמיד סיקרן אותי: מה לרבי הקדוש מצאנו ולבית חולים? מה הקשר?? את מפעל הש"ס אני מבין... כזה מפעל שממריץ לידיעת התורה... זה בהחלט מתאים לרבי מצאנו... אבל בית חולים?? מה הקשר?? זה משהו שמתאים לחברי כנסת... לפרוייקטורים של משרד הבריאות... לא יודע... מצידי למכבי... או לחמודי של כללית... או לשיא של מאוחדת... אבל שהרבי מצאנו יפתח בית חולים?? מה ראה על ככה ומה הגיע לו??

אז כמובן... תמיד הבנתי כמו שמקובל להגיד (בכל מיני דברים אחרים) שהרבי מצאנו בעיניו הצופיות ראה את הנחיצות שבדבר... כמה חשוב שיהיה בית חולים חרדי שיתנהל ע"פ תורה וכו' וכו'...

אבל בינינו... לא! לא זו הנקודה! (חבל... חבל להשאיר את זה בעיניים הצופיות ובכל מיני משפטים רחוקים ונדושים כאלו שמקובל היום להגיד...) יש פה הרבה יותר פשוט וטהור שזו נקודה למחשבה שבבילנו גם בימים אלו... ישנה מצוה שנקראת **"והלכת בדרכיו"** מה הפירוש הפשוט של והלכת בדרכיו?

אנחנו צועדים אחרי ה'... איפה שאנחנו רואים שה' הולך אנחנו הולכים בעקבותיו... אם אנחנו רואים שה' הולך בדרך של רחמים... אז אף אתה היה רחום וכו' וכו'... והנה!!! רשב"י במשך י"ג שנה היה מנותק מישבו של עולם... לא היה לו שווקים, לא מרחצאות... לא גשרים... לא כלום!! ופתאום קרה נס וה' החזיר אותו בחזרה לארצות החיים... אומר רשב"י: יש פה והלכת בדרכיו!!! אם ה' החזיר אותי לישבו של עולם... סימן שה' רוצה את ישובו של עולם... אם ה' הביא אותי למרחצאות של טבריה... זה סימן שה' חפץ במרחצאות... אם לאחר י"ג שנים שלא ראיתי נפש חיה... פתאום אני מגיע ורואה אנשים חיים בהרמוניה ונפגשים ביחד וחיים חיי חברה תקינים... סימן שה' חפץ בחיי החברה האלו!!! אם ככה... אם ה' רוצה את זה... אז יש לי פה מצוות והלכת בדרכיו!!! מה הוא חפץ בישבו של עולם... אז כעת גם אני חפץ בישבו של עולם... (ושים לב: במי מדובר? ברשב"י שסלד שעד כה היה מנותק לגמרי מישבו של עולם... השיעור קומה העצום הזה לא הפריע לו להבין שבמקביל ה' רוצה את הנורמליות הזו...) אם ככה... אז בבקשה... תגידו לי מה אני יכול להועיל בנושא הזה... איך אני יכול גם להירתם ולתרום את עצמי למען ישובו של עולם???

תגידו לי איזה משהו שחסר... שטעון שיפור או תיקון שאני יכול להוסיף משהו לשווקים ולגשרים ולמטבע של ישובו של עולם???

על אותו משקל אצל הרבי מקלויזנבורג, אומר הרבי: הייתי בשואה... הבנתי שה' רוצה

לסגור את העולם... זהו... כולם מתים... כולם נשלחים למחנות השמדה... **אבל פתאום לא!!!** פתאום ראיתי שהסתיימה המלחמה וה' העלה אותנו מגיא ההריגה והנה אנחנו נמצאים כאן בארצות החיים... יש פה אמירה שה' חפץ בחיים!! ה' רוצה שנמשיך לחיות... אם ככה: והלכת בדרכיו... גם אני חפץ בחיים ולכן אני פותח בית חולים!! בית חולים זה מקום שבו דואגים לאנשים שימשיכו לחיות... אומר הרבי מצאנו: היות וראיתי שה' חפץ בחיים... אז גם אני חפץ בזה ולכן אני פותח בית חולים...

כעת נעבור אלינו: עברנו שנה של קורונה!!! שבת עובר אורח... נשמו מסילות... ה' פיזר אותנו... סגר את השווקים... נעל את המרחצאות... הכל נסגר!!! והנה... אחרי שנה שלימה של סגרים כעת ה' החזיר אותנו לשגרה... פתח לנו את הכל בחזרה... ברגע שזה נפתח בחזרה!! ה' אומר במילים אחרות: אני חפץ בישבו של עולם!!! ה' חפץ בשווקים... חפץ בחיי החברה שלנו... חפץ שיהיה פה טוב ושלא יחסר לנו כלום... נו... אם ככה... והלכת בדרכיו... כל אחד מאיתנו אמור כעת להפעיל מחשבה ויצירתיות... איך גם אני יכול ללכת בדרכיו של הבורא ולהועיל לישבו של עולם?? איך אני יכול לתרום ולרתום את עצמי לעשות טוב לעולם... לעיר... לשכונה... לתושבים... לעשות טוב לעם ישראל... שיהיה עוד יותר נעים וטוב אחד עם השני...

אתה קולט מה כ"כ מרגש אותי בתפיסה המיוחדת הזו??

אנחנו בטוחים שיהודי צדיק זה איש דת!!! זה אחד שדואג לענייני הדת והפולחן הדתי... ואילו לדאוג לישבו של עולם?? זה... זה כבר שייך לביבי... זה שייך לחברי כנסת... זה שייך לראש העיר ולחברי המועצה ולכל מי שרוצה בכל מחיר להיבחר לקדנציה נוספת... בקיצור: הפרדת דת ומדינה... דת זה שיעורי תורה... עירובין ומקואות... ואילו מדינה זה שווקים ומרחצאות... **אז זהו שלא!!! ומי כמונו יודעים עד כמה שלא...**

ומה הראיה שלא?? שהרי הרבש"ע הוא לא חבר כנסת ולא ראש הממשלה... ובכל זאת המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית!! זה לא סוד שבעלי אינטרסים הם האחרונים שידאגו לישבו של עולם... כי לדאוג לישבו של עולם זה ערך קדוש בפני עצמו שמסוגל **"והלכת בדרכיו"** זה יעקב אבינו... זה רשב"י... זה משה רבינו שבפרשת השבוע הוא מתגלה כפרנסם של ישראל!!! שנושא אותם בחיקו כאשר ישא האומן את היונק... וממילא אם אנחנו כיום מסתובבים ברחובות... והתנויות פתוחות... ויהודים מתפרנסים לאחר שנה שלימה שזה לא היה מובן מאלי... כל זה קורה כעת רק בגלל שהוא יתברך אמר ויהי!! ה' הטוב חפץ בחיים ורצה שנשוב להתהלך בארצות החיים!!! וממילא זה אמור לעזור כל אחד ואחד מאיתנו ללכת בדרכי ה' ולהסתכל ימינה ושמאלה ולחשוב מה גם אני יכול להועיל לישבו של עולם?? אולי לפתוח איזה גמ"ח נחוץ כאן בשכונה... אם זה גמ"ח הלוואות אם זה גמ"ח של מידע בנושאים נחוצים... או להתמסר לענייני שידוכים... אין צורך להרחיב... לכל אחד יש את הכישורים שלו ולכל עיר ולכל רחוב יש את הצרכים שלה... שלא נותר לנו אלא להסתכל ימינה ושמאלה!! **מה שנקרא "ויחן את פני העיר"**!! מה אני יכול להושיט יד בישבו של עולם... איך אני יכול ללכת בדרכיו של ה' שמגלה לנו שהוא חפץ בחיים ואני פה בשביל ללכת בדרכיו.

אם תשים לב: בכל קהילה ובכל בית כנסת... יש את הכמה יהודים טובים שאתה יודע מראש שאם יצטרכו הושתת יד והירתמות נקודתית בצרכי ציבור תמיד הם הכתובת... אפשר תמיד לפנות אליהם והם ירמזו וישיטו יד... (גם בלי מודעות אח"כ בעיתון...) בכל ישיבה יש את הכמה נשמות טהורות שאתה יכול לבקש מהם שיושיטו יד והם יתמסרו ויעזרו עם כל הלב... (בלי חתירה להשתלטויות והחזקת מפתחות) דא עקא שהאנשים האלו לא מתחלפים!!! זה אנשים קבועים!!! שתמיד תראה אותם מושיטים יד... ומידי פעם צריך קצת לרענן את הקבוצה האידיאלית הזו... צריך להוסיף לה כח אדם... וזו ההזדמנות!!! חזרנו לישבו של עולם... כנראה שה' חפץ בזה... אם ה' חפץ בזה... אז תירתם לזה... אל תזלזל בזה... רשב"י לא זלזל בסלילת כביש... הוא ראה בזה והלכת בדרכיו... ואולי כאן ההזדמנות להאיר נקודה חשובה: יש לנו נטיה למתוח ביקורת על נבחרו ציבור למה הם לא מספיק עובדים ופועלים למען הציבור... הם היו יכולים לעשות הרבה יותר?? סליחה אדוני היקר: ואתה?? מה איתך? אתה לא יכול לעשות יותר?? למה אתה לא עושה יותר?? או... מה הקשר... אני לא מקבל משכורת... והם כן!! בשביל מה בחרנו בהם אם לא בשביל שיעשו ויפעלו למען הציבור... אז זהו!!! שאני סומך על הנבחר ציבור הזה שאתה שאתה חייב לעשות הוא כבר עושה... ואת מי שהוא צריך לרצות ולהצדיק את קיומו... מולו הוא כבר מתנהל ומשתדל להגיש היגשים... **ומכאן ואילך הוא ואתה נמצאים באותו מקום!!!** ואל תחכה לו שיזיז את עצמו כי שניכם נמצאים באותו מקום... [כך] זה בדוק ומנוסה... כל המתלוננים למיניהם זה אנשים שיושבים על הקתדרה ונותנים משם הוראות... כל מי שיש לו הערות על מה שהיה צריך להיעשות בשעה 40 בבוקר... זה בדרך כלל אחד שקם ב-41 בבוקר... (תדוק את זה...) הגיע הזמן שנבין שאי אפשר להפקיר את המושג צרכי ציבור נטו למגרש הלא יציב של נבחרו ציבור ופוליטיקה... צרכי ציבור זה ערך תורני!!! ששייך ל"והלכת בדרכיו..." ואם אתה רואה שצריך להזיז משהו אל תחפש מי הוא האינטרסנט שירויח מזה או מי הפוליטיקאי שמקבל על זה משכורת... תקום ותעשה כי זה רצון ה'... אל תשכח שבהלכות שבת קי"ל שכל מה ששייך לצרכי רבים הרי זה חפצי שמים ומותר לדבר בהם בשבת ולהחשיך עליהם את התחום!!! וכמובן!!! אין הדברים אמורים על מי שרוצה לעשות כל מיני דברים בשביל להשתלט או להחזיק מפתחות ולהחליט לכוון את התנועה... כאלו יש לנו בשפע!!! זה לא חסר לנו... על הראשונים אנו מצטערים וכו'... אני מדבר על אנשים טובים שמוכן להושיט יד... לעזור כי צריך לעזור... לטהר את העיר טבריה ממקום טהור... להושיט יד ולעזור לגבאי ולא לחתור תחתיו... על זה אנחנו מדברים וכאלו אנשים חסרים!!! מאוד מאוד חסרים!!!

וזה הזמן להתרים להם... ויחן את פני העיר... הואיל ואתרשיש ניסא...